PP **CURIERUL INFORMATIV** PP

al partidului PENTRU PATRIE

Anul VI, Nr. 58, aprilie 2000; 16 PAG., 2500 lei

CODUL MORAL AL POLITICIANULUI

Dan GHIȚĂ

Politicianul român este, prin tradiție, imoral. Pentru el, scrupulele sînt o povară stînjenitoare. Au ilustrat această tradiție oamenii partidelor interbelice, dar și activiștii din aparatul PCR. Cît despre "clasa" politică de astăzi , sa pare că ea terfelește noțiunea de moralitate cu fiecare prilej ce i se oferă.

În același timp însă, paradoxal, noi românii apelăm la aceiași politicieni ca să ne definească și să ne apere valorile sociale, inclusiv pe cele morale, încadrîndu-i astfel într-un fel de elită.

Prin urmare, din moment ce o țară nu se poate conduce fără politică, s-ar spune că sîntem condamnați să ducem veșnic în spinare o adunătură de trîntori care nu alt scop decît săși umple buzunarele fără prea mult efort.

Ei bine, nu! Oamenii trebuie să înțeleagă o dată pentru totdeauna că stă în puterea lor să influențeze comportarea reprezentanților pe care i-au ales. Relația dintre cetățeni și aleșii lor stă – de la Rousseau încoace – sub semnul unui contract social, cu drepturi și obligații de ambele părți, oricât de utopic și demodat ar fi el. Politicianul român s-a obișnuit cu ideea că votul primit de la alegători o dată la patru ani reprezintă o împuternicire în alb, grație căreia el, alesul, se bucură de un acces nelimitat la privilegii de tot felul. Mai mult decît atît, accesul în Parlament, de exemplu, a ajuns să fie privit de unii ca o garanție a imunității absolute. Astfel ei ajung să se considere absolviți de orice răspundere, nu numai în fața oamenilor care i-au ales, ci chiar și în fața legii, simțindu-se practic încurajați să comită diverse infracțiuni, de la mici găinării la "tunuri" de milioane de dolari.

La această stare de nesimțire generală a "clasei" politice din România, o contribuție însemnată are și omul de rînd. Da, omul simplu, de pe stradă, care copleșit poate de lipsuri, nu se (mai) preocupă de viața publică, răspunsul lui la măgăriile politicienilor fiind cel mult o înjurătură mormăită printre dinți. Și totuși, cu toate lipsurile pe care le are de înfruntat zi de zi, tot de la el trebuie să vină și soluția...

(continuare în pag. 2)

În acest număr:

Despre nevoia de educație (II)

Vasile ROȘU

În numărul trecut am aruncat o privire asupra unor deficiențe educative și de comportament, care grevează procesul de redresare a țării noastre, precum și poziția Partidului **Pentru Patrie** față de ele.

Ne vom opri asupra unor aspecte considerate poate minore, care însă fac mult rău imaginii noastre în lume, dar și sănătății organismului nostru social.

Să vorbim de respectul față de bunul public. Tramvaie noi zgâriate, tapițerie tăiată, curele de susținere din tramvaie și autobuze rupte, înscrisuri de multe ori obscene pe scaune sau pe pereții vagonului, zidurile blocurilor mâzgălite cu spray-uri colorate, telefoane publice distruse.

Semnalez aceste răutăți, vor mai fi și altele din care făptuitorii nu realizează nici un folos. Din contră, săvârșirea lor necesită un anumit efort. Pe hoțul mărunt îl mai înțelegi, o fi flămând, nu are ce duce copiilor sau nu are bani de țigări sau de băut. Dar să distrugi fără să obții un folos, asta arata un defect psihic, un fel de nihilism animalic, mongolic

Nu numai copii din familii dezorganizate se comportă astfel. Ci și vlăstare de familii cu pretenții și în special fani ai unor echipe de fotbal. Când echipa preferată câștigă, distrug din entuziasm, când pierde ca să-și verse furia

E drept că asemenea comportamente găsim și la case mai mari. Suporterii englezi se întrec în a contrazice proverbialul calm britanic.

(continuare în pag. 2)

CODUL MORAL AL POLITICIANULUI

(continuare din pag. 1)

În acest sens, pentru reaşezarea politicii şi a politicianului în cadrul statutului lor firesc – în slujba ţării şi a oamenilor care şi-au pus încrederea în ei, un prim pas ar putea să fie adoptarea unui Cod Moral al Politicianului, un fel de ghid, simbolic poate, al comportării pe care oamenii o aşteaptă de la aleşii lor. Aplicarea acestui Cod va cădea în sarcina nu atît a legii (căci cei vizaţi sînt tocmai cei care fac legile) cît a Societăţii Civile, a cetăţenilor. Aici – mai curînd decît în alte domenii – românii vor trebui să urmeze modelul occidental: să se organizeze în asociaţii, să comunice efectiv cu aleşii lor prin întîlniri regulate, să urmărească realizarea angajamentelor acestora şi, la nevoie, să îi sancţioneze prin diverse mijloace (între care o campanie de presă ar fi cel mai paşnic dintre ele).

În linii mari, Codul Moral al Politicianului va prevedea norme ca:

- adoptarea unei conduite morale ireproşabile pe toată durata mandatului. Politicianul ales într-o funcţie se va strădui să devină un model de cinste, decenţă demnitate.
- îndeplinirea atribuţiilor ce decurg din funcţia de demnitar înaintea oricărei alte obligaţii personale.
- considerarea interesului naţional înaintea oricărei decizii politice.
- obligativitatea declarării averilor, la începutul şi după expirarea mandatului.

Desigur, sînt doar cîteva idei, înşirate cu titlu de exemplu. Dar vor exista cu certitudine voci care să obiecteze: "e o naivitate. Niciodată un demnitar nu va respecta nişte legi atît de severe". Pentru sceptici, iată spre comparaţie o parte dintre normele impuse de Corneliu Zelea Codreanu parlamentarilor legionari în 1933:

"1) Parlamentarii Legiunii sunt parlamentari datorită sforţărilor şi sacrificiilor materiale şi morale ale tuturor legionarilor din ţară.

2) Diurna parlamentară nu le aparţine. Ea aparţine Legiunii, ea va acorda fiecărui parlamentar strictul necesar pentru o existenţă modestă.

Pentru că nu este drept ca parlamentarul să-şi creeze o situaţie materială mai bună, în timp ce toţi camarazii lui duc o viaţă din ce în ce mai grea (...).

3) Cheltuielile băneşti făcute nu se mai întorc, după cum nu se mai întoarce nici sănătatea celui care a suferit pentru Legiune, nici viaţa celui care a murit pentru dânsa. Acestea sunt jertfe şi jertfa nu se cere înapoi (...).

4) Nu este un scop, un ţel, acela de a fi parlamentar; noi trebue să mergem înainte către biruinţă. Ca parlamentari nu putem decât să pregătim victoria. De aceea fondurile provenite Legiunii din diurne vor înzestra organizaţia cu tot ce-i trebueşte pentru luptă: ziare, broşuri, automobile etc.

În anul 1933, parlamentarii au avut 10000 lei lunar primele două luni, 8000 lei pe urmă.

5) Acela care nu va putea trăi cu această sumă singur, poate trăi în comun cu ceilalţi parlamentari la cazarma legionară (...). Nu se poate pălmui cu o leafă de lux de 30000 lei lunar, mizeria nesfârşită a ţării (...).

Parlamentarul legionar nu-şi mai aparţine lui. El va sta la orice oră din zi şi din noapte la dispoziţia Legiunii. Nu este posibil ca să se aleagă parlamentar şi apoi să plece să-şi caute de afaceri, sau să fie ocupat mai totdeauna cu diferite alte chestiuni (...).

Cine iubeşte Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână arma funcţiunii de parlamentar şi onoarea de-a o întrebuinţa pentru victoria Legiunii."

Se vede că de la *Regimul parlamentarilor legionari* din 1933 şi pînă la comportarea înjositoare a parlamentarilor de azi distanţa e enormă. Şi nu în favoarea contemporanilor noştri...

DE VORBĂ CU SĂTENII

Victor ENE

Să facem câteva consideraţii asupra campaniei electorale ce bate la uşă, despre comportamentul combatanţilor în timpul acesteia, în sprijinul recomandărilor date de conducerea Partidului Pentru Patrie privind alegerile din anul 2000.

Nici nu începuse bine campania electorală şi atmosfera se şi încinsese. Este adevărat că disputele vin, în mare parte, din trecut, din anii ce s-au scurs din decembrie 1989, şi chiar mai de mult. Umbrele trecutului comunist nu se lasă alungate uşor. Dar şi păcate mai vechi ale vieţii politice româneşti.

Ar trebui ca noi toţi românii să luptăm pentru înlăturarea relelor trecutului, să depăşim interesele mărunte şi răutăţile, să introducem morala şi comportamentul civilizat în manifestările politice. Ar trebui combătut cu fermitate obiceiul de a fabula despre adversarii politici, întemeindu-se pe zicala "dacă n-ar fi foc, n-ar ieşi fum", inventând fel de fel de fapte inexistente cu scopul de a distruge adversarul politic. Cu toate că s-au dovedit neadevărate, perdeaua de fum se vehiculează cu stăruinţă în continuare şi cu orice ocazie, aceste manifestări sunt mişelie.

"Păziţi-vă pe voi şi copiii de azi şi de mâine ai neamului românesc şi ai oricărui neam din lume de această racilă îngrozitoare: mişelia.

Toată inteligenţa, toată învăţătura, toate talentele nu ne vor folosi la nimic dacă vom fi mişei.

Învăţaţi pe copiii voştri să nu întrebuinţeze mişelia nici contra prietenului şi nici contra celui mai mare duşman al lor, căci nu vor învinge, ci vor fi mai mult decât învinşi, vor fi striviţi. Nici contra mişelului şi armelor mişeleşti să nu întrebuinţeze mişelia, pentru că dacă vor învinge, nu va fi decât un schimb de persoane. Mişelia va rămâne neschimbată. Mişelia învinsului va fi înlocuită cu mişelia învingătorului. În esenţă aceeaşi mişelie va stăpâni peste lume. Întunericul mişeliei din lume nu poate fi alungat prin alt întuneric, ci numai prin lumina pe care o aduce sufletul viteazului, plin de caracter şi de onoare." (C. Z. Codreanu).

Deci nu ne rămâne decât să alegem calea pe care vom merge. Să ne ferim cu mare băgare de seamă de capcanele întinse de inamicii Neamului Românesc. Să păşim numai pe drumul cinstei şi omeniei comportându-ne ca oameni bravi şi aşa ne va ajuta Dumnezeu.

NEVOIA DE EDUCAȚIE (II)

(continuare din pagina 1)

Nu cred că cineva comite astfel de acte venind de la biserică. Inspiratorul este în afara altarului. Iar cazurile de satanism emană direct de la duşmanul Domnului.

Altă categorie de certați cu civilizația sunt leneşii, indiferenții. Este mult mai comod să arunci pachetul de țigări gol, decât să-l pui la coş. Din nefericire aceştia sunt foarte mulți şi vorba ştim noi cui, proliferează spontan şi în proporție de masă.

De ani de zile se vorbeşte de curățenia oraşului. Pe ici, pe colo, s-a mai făcut câte ceva. Însă o stradă măturată e plină de hârtii şi pungi de plastic în câteva ore. Un aspect dezolant prezintă şi unele sate, dealungul şoselei sau liniei ferate, gunoaie risipite pe sute de metri.

Vina o poartă în aceeaşi măsură cetățeanul lipsit de educație civică şi gospodarii oraşului. În oraşele mai mici oamenii se mai cunosc între ei, o anumită pudoare funcționează. Dar în oraşele mari, omul care nu are controlor propria conştiință, sfidează orice reguli de comportament civilizat.

Aici măsurile coercitive sunt absolut necesare. Trebuie organizate echipe mobile, care să aplice amenzi usturătoare celor ce nu au respect pentru curățenia oraşului. Cu o condiție: la fiecare sută de metri să existe coş de gunoi, golit cu regularitate. Amenzi drastice sau ridicarea autorizației să fie aplicate deținătorilor de chioşcuri şi tarabe. Dar şi administrației piețelor, care tolerează poate nu dezinteresat, ca alături de tarabe să se formeze grămezi de gunoi.

Se dă vina pe sărăcie când vorbim de omul care murdăreşte oraşul. Dar am văzut şi om foarte bine îmbrăcat, conducând şi o maşină luxoasă şi care cu aerul cel mai natural aruncă pe fereastra maşinii, în plină stradă, pungi de plastic cu resturi de mâncare. La fel şi la câmp sau la pădure.

Cine nu a văzut oameni mâncând semințe în tramvai şi aruncând cojile pe jos ? Or fi printre ei mulți țigani, dar şi destui români fac la fel.

O situație mai rar întâlnită, dar mult mai gravă se petrece în mijloacele de transport. Călători, de multe ori femei bătrâne, victime ale unor pungaşi de buzunare, mai sunt şi agresați de hoți sau de complici, dacă au simțit ceva. Iar un vagon întreg asistă fără să intervină. " Ce, să bage cuțitul în mine ? " Poate nu s-ar cere cuiva să se bată cu hoții, dar o atitudine colectivă hotărâtă, l-ar reduce pe borfaş cel puțin la tăcere. Laşitatea participanților încurajează pe infractor şi mâine oricare din spectatorii indiferenți poate fi victimă.

Cele de mai sus şi desigur şi altele, dovedesc grave deficiențe educative. Şcoala, familia, administrația, poliția, societatea în ansamblu, au partea lor de vină. Dar televiziunea, acest important mijloc de formare a opiniei publice, nu are şi ea datoria de a face şi ea de a face educație civică ? Dar ea se ocupă mai ales de drepturile infractorului. Că patrula nu a somat de nu ştiu câte ori înainte de a trage. Că cineva surprinzând hoțul ce-i spărgea maşina i-a aplicat o corecție. Sigur, există regulamente polițieneşti care trebuie respectate. Situația polițienească poate fi de aşa natură că agentul nu are timp să cântărească exact efectele intervenției. Nu pledez pentru atotputernicia polițistului. Dar înainte de a pleda pentru infractor, trebuie să avem în vedere pe păgubaş, care de cele mai multe ori rămâne cu paguba.

Ce face televiziunea ? Critică uneori pe primar, mai ales daca e dintr-un anumit partid. Dar ea ar trebui sa fie obligată prin lege, ca pe lângă reclame aducătoare de venit, violente, sau popularizarea unor comportamente contra naturii, pe lângă prezentarea unor reprezentanți ai orânduirii care a nimicit conştiința civică a românului atâta cât se putuse forma, să prezinte de mai multe ori pe zi, la ore de maximă audiență clipuri care să combată atitudinile şi actele antisociale. Chiar dacă cineva le-ar considera didacticiste. Repetate zilnic, cu exemple şi explicații, această muncă va da roade.

Partidul " Pentru Patrie " va milita în acest sens, prin toate mijloacele legale de influențare în bine a comportamentului civic. În primul rând prin atitudinea membrilor săi. În adunările de grupe, mai ales de tineri se va stărui asupra formării fiecărui participant. Iar aleşii propuşi de partid vor stărui pentru transpunerea în fapt a acestor deziderate şi a altor probleme de stringentă actualitate, de care ne vom ocupa în viitor.

CE ÎNSEAMNĂ A FI ROMÂN

George VÂLSAN

Înseamnă să mărturiseşti, prin chiar această numire, originea ta nobilă şi mândră de a fi păstrat un astfel de nume. Înseamnă să vorbeşti această limbă românească, limbă care nu este numai urmaşa directă a unei limbi vestite de mare cultură, ci şi o limbă biruitoare, căci într-o luptă de secole cu dialectele slave şi cu alte limbi le-a învins pe teritoriul său şi le-a făcut roabele sale. Înseamnă să locuieşti Țara Românească, țară pe care o forțare neîntreruptă de opt sute de ani a izbutit să o rotunjească puțin câte puțin până a adus-o în forma de astăzi - cu munții care sunt ai noştri, fiindcă noi le-am dat turmele de oi şi doinele – cu dealurile care sunt ale noastre, fiindcă noi le-am împodobit cu grădini şi vii şi mânăstiri frumoase, - cu câmpiile, care sunt ale noastre, fiindcă noi le-am lucrat şi desțelenit an de an, cucerindu-le prin munca noastră şi prin numărul nostru, - cu Dunărea care e a noastră, fiindcă noi i-am pus salbe de sate pe amândouă malurile şi noi i-am cercetat apele şi ostroavele, - cu țărmul Mării care e al nostru, fiindcă noi l-am deşteptat la viața pe care nu a mai trăit-o în antichitate. A fi Român înseamnă a fi suferit sute de ani şi a te fi bucurat câteva clipe, - a fi plâns atât încât şi cântecele să pară că plâng, - a fi văzut neîncetat distruse începuturile de cultură mai înaltă şi totuşi a le fi început din nou, - a fi fost jefuit fără milă şi de toți sălbaticii şi cu toate acestea, în vremuri de linişte a fi dăruit prisos de hrană materială şi sufletească vecinilor şi chiar popoarelor mai depărtate, - a fi fost întotdeauna izbit în clipele sfinte ale încercărilor de unire națională şi cu toate acestea a fi ocrotit totdeauna începuturile de acest fel al popoarelor din jur, - a fi fost darnic în sărăcie şi mărinimos în izbândă. A fi Român înseamnă a fi păstrat tenacitatea neamului nostru, acea vitalitate misterioasă şi nesecată, care s-a putut îndoi dar niciodată nu s-a frânt: curpen mlădios şi tare, acoperind în veşmântul său cu flori modeste şi parfumate pădurea întreagă. Şi mai ales a fi Român înseamnă a avea credința că toate aceste însuşiri bune ale neamului nostru, pe care le putem arăta cu cinste oricui, nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem libertatea de a le duce la desăvârşire, nu numai pentru gloria noastră, ci şi pentru binele lumii întregi. (1927)

GLASUL FIRII NOASTRE...

Sile IORDACHE

De ani de zile ne-am obişnuit a ne raporta în toate la străini. De-am crede că tot binele şi toate dorinţele (stârnite tot de ei în mare parte) doar dânşii ni le-ar putea săvârşi. Încât, cu prisosinţă merităm tot ce ni se-ntâmplă. Noi, chiar nu suntem buni de nimic? Problemele, greutăţile şi frământările noastre – ni le ştiu alţii mai bine? Soluţiile cele mai bune sunt numai ale lor? Şi mai ales cât de bine se potrivesc ele pe structurile noastre? Ni-i atât de greu a ne cufunda în noi, în trecutul nostru şi a vedea ce este astfel de făcut?

Multe îi lipsesc Românului de azi! Dar nimic nu este mai grav ca "adormirea" a ceea ce Eminescu numea *"conştiinţa de demnitate, mândria bărbătească şi puterea îndărătnică"*. Zestrea unui neam este cu atât mai preţioasă cu cât aceste trei calităţi sunt mai profund înfipte în fiinţa sa. Şi mai ales, cu cât acestea sunt valorificate, scoase din "amorţire" şi aruncate-n luptă. Nu bogăţiile naturale, nu instinctul de dominare ori altceva "lumesc" definesc un popor. Ci tocmai felul în care indivizii se raportează la acestea. Istoria ne-a demonstrat că Românii au jucat un rol pozitiv doar atunci când au fost dinamizaţi de acestea. Paradoxul constă tocmai în aceea că raportarea la ele s-a făcut doar atunci când n-a mai putut răbda. Numai atunci şi-a conştientizat robia în care se găsea.

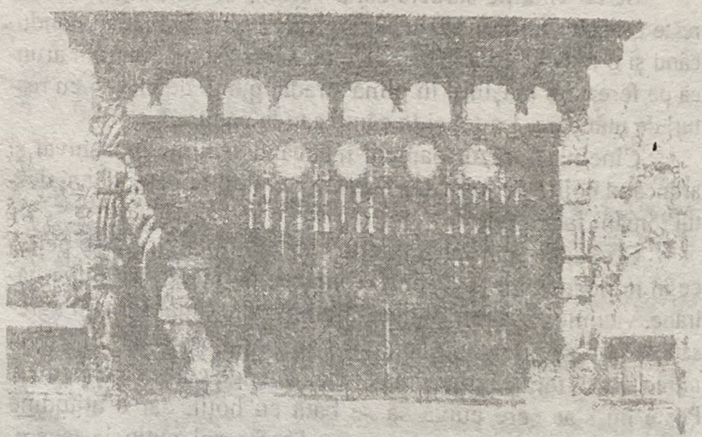
Românul de astăzi este, de-o recunoaşte ori nu, robul unei noi puteri. Înşelarea în care trăieşte este deplină. Patima este atotputernică. Lucrul făcut de mântuială domină. Timpul, secunda, ce-ar trebui să fie marea comoară a omului, comoară ce-ar trebui s-aducă bucuria veşnică, sunt privite cu o mare indiferenţă.

Sporirea negativă a tuturor relelor duce, din fericire (ce fericire!), în timp, la acelaşi rezultat – o nouă saturaţie şi-o nouă izbucnire spre lumină. Cu jertfele de rigoare, desigur. Aceasta face parte, se pare, din existenţa tragică a neamului nostru. În istorie am excelat numai prin excese. N-am fost constant aceiaşi. Ori am impresionat prin acte de vitejie sau de înălţare spirituală cum nimeni alţii n-ar fi făcut în locul nostru, ori ne-am împotmolit în nepăsare totală făcând ca toate să se desfăşoare pe deasupra noastră.

Conştiinţa de demnitate – poate că n-am avea dreptul să râvnim la aşa ceva dacă trecutul nostru nu ne-ar îndreptăţi s-o facem. Un Ştefan cel Mare – Român a fost. Lecţiile sale sunt îndeajuns de clare pentru a ne scoate din îndoială. Oricât de negre ar fi trădările ce-au umbrit acest trecut, ele sunt prea mici pentru a coborî linia onoarei ce ne-a caracterizat. Ce-aduc străinii mai de soi în schimb? Trecutul nu este ceva mort, ci izvor de apă vie celor de azi. Cei care nu cred aceasta sunt vrednici de milă.

Mândria bărbătească – încrederea în noi şi-n puterea lui Dumnezeu, cât şi curajul extrem au dat naştere cândva unui Mihai Viteazul. Nu frica de necunoscut, nici ruşinea de noi înşine, nici resemnarea nu duc la victorii. Cunoaşterea propriei structuri poate aduce mai multă roadă decât orice altceva.

Puterea îndărătnică – cu armele credinţei în Dumnezeu şi ale conştiinţei misiunii noastre, arme dobândite nu uşor, ci prin jertfă continuă, biruinţa nu ne poate lipsi. Chiar moartea venită în luptă e o mare şi frumoasă biruinţă. "Îndărătnicie" în luptă ne trebuie, cu riscul de a fi considerată nebunie. Nu renunţare la primul obstacol, ci continuă dăruire. Iar un Corneliu Codreanu, ce asta ne-a învăţat – al nostru a fost.

"Să închidem ochii – ne îndeamnă divinul Eminescu – *şi să ascultăm glasul firii noastre"* şi vom găsi pacea împlinirii. Nu îngrămădire la porţile Occidentului, ori ale Orientului, nici cerşire, nici stupide împrumuturi de "inteligenţă", ci cufundare în Sfinţenia Noastră Umilă. Iată calea! Să aşteptăm iarăşi (a câta oară?) să ne ajungă cuţitul la os? Se pare că asta se va întâmpla. O, neam al meu, în care răbdarea nu-ţi este numai o virtute ci şi o slăbiciune!

PRIMUM VIVERE, DEINDE PHILOSOPHARE

MITIZARE ŞI DEMITIZARE ÎN CULTURA ROMÂNEASCĂ

Orice s-ar zice, dacă nu ai nişte temeiuri materiale şi spirituale de existenţa nu poţi să produci nimic civilizaţional şi, respectiv cultural.

Una din problemele grave ale culturii începutului mileniului al treilea este procesul demitizării care se manifestă şi în România prin mult discutata chestiune a manualelor alternative, prin bârfirea valorilor intelectuale autohtone, prin luarea în răspăr a inocentei balade Mioriţa etc.

În ceea ce mă priveşte lucrurile sunt clare: avem la mijloc mitul – o situaţie istorică, un personaj, sau un principiu căruia i se atribuie calităţi care depăşesc cadrul comunului – ex.: Ştefan cel Mare şi Sfânt. Există apoi, să zicem la dreapta, o tendinţă de continuare şi proliferare a acestui procedeu, iar la stânga o vehementă acuză a mitului în sine şi a oricărei încercări de supraevaluare a sa.

De ce să mitizăm? Pentru că dacă mitizăm întreţinem un cadru valoric exemplar pentru generaţiile prezente. Acest cadru valoric este nu mai puţin justificat, dar aici deja este vorba de o altă discuţie. Spre exemplu, orice "pohtă" ar fi avut Mihai Viteazul, el rămâne cel care a făcut Unirea la 1600. Mai departe argumentul se transformă într-o dezbatere istorică care nu ştiu cât ar fi de relevantă .

De ce să demitizăm ? Pentru că mitizare înseamnă într-o oarecare măsură o falsificare a istoriei, o manipulare a diverselor situaţii şi fapte particulare către anumite scopuri. Deci, este vorba de o eroare logică, o eroare cauzată de o atitudine ne-obiectivă.

În concluzie, avem faţă în faţă un proces cultural care este acuzat pentru că nu vede lucrurile aşa cum ar trebui, cu toate că a contribuit decisiv la consolidarea statului naţional şi a conştiinţei naţionale, şi un proces care are meritul de a fi echidistant, raţional, dar care are marele dezavantaj de a fi cel puţin ineficient dar şi destructiv pentru o comunitate de oameni.

Să deconstruieşti rece percepţii idealiste asupra vieţii este ca şi cum ai lipsi realul cotidian de orice încercare de a-l camufla în frumos ideal. Salvarea lui Sisif este să-şi închipuie fel de fel de lucruri în timp ce cară în spate povara. Nici măcar zeii din mitologia greacă nu au lipsit omul de această ultimă posibilitate de a fi mai mult decât ce este - speranţa.

Noi ştim de ce se vrea demitizare şi nu e uşor să-i identificăm şi pe cei care o promovează. Capcana nonconformismului este bine dichisită însă şi tot mai mulţi cad în plasă. Tot mai mulţi sunt entuziasmaţi de tot felul de autodistrugeri fizice, intelectuale (mai rafinate) şi sociale (şi mai rafinate). Este o lucrare împotriva omului, împotriva creaţiei ultime a lui Dumnezeu.

Mihai CIOBOTEANU

CONTRADICŢII SAU "CONTRADICŢII"?

Privind tabloul politic şi spiritual al lumii contemporane aşa cum ni se desfăşoară el în faţa ochilor, suntem izbiţi de o serie de fenomene aparent contradictorii.

Ţinând cont că o persoană care aderă sincer la anumite principii şi acţionează consecvent cu acestea şi cu sine însuşi nu se poate contrazice, rămânem uimiţi să constatăm o serie de fapte pe care până şi o logică elementară le percepe ca discordante tocmai în cazul unor politicieni de frunte din puternicele ţări ale lumii, sau în cazul diverselor organizaţii internaţionale, de coloratură euro - atlantică.

Dar să exemplificăm:

1. Să începem de pildă cu mult-mediatizatul fenomen al "globalizării economice". Se repetă mereu, obsesiv, ideea că avem de-a face cu un fenomen inevitabil, o consecinţă fatală a legilor dezvoltării economice, şi că ar fi unica posibilitate de a creşte nivelul de trai "global", la scara întregii omeniri. Asta, bineînţeles, după ce "smântâna" profitului rezultat din acest fenomen va fi adunată de mult de către artizanii săi.

Parcă acest soi de determinism economic, care ar fi cauza şi izvorul "suprastructurii" societăţii omeneşti, l-am mai întâlnit undeva: vă mai amintiţi de Karl Marx?

(continuare în pagina 15)

Bogdan MUNTEANU

Câteva sfaturi pentru campania de primăvară

Prof. univ. **Ion BRAD**

În funcție de condițiile pedoclimatice, social-economice și de cerințele pentru consum, precum și în funcție de priceperea cultivatorilor de legume, se va da prioritate acelor culturi legumicole care se apreciază că vor da cele mai bune rezultate.

Culturile succesive și asociate reprezintă forma cea mai intensivă de utilizare a terenurilor destinate legumiculturii, deoarece în acest fel se realizează o densitate foarte mare la unitatea de suprafață și, ca urmare, producții foarte ridicate.

În acest sens vom da câteva exemple de culturi succesive și asociate:

Ex.1: **Anul I:**
– – varză timpurie (martie – iunie)
– castraveți (iulie – septembrie)
– ceapă verde (septembrie – decembrie)

Anul II:
– ceapă verde (ianuarie – aprilie)
– tomate, ardei, vinete (mai – septembrie)
– salată, spanac (octombrie – decembrie)

Anul III:
– salată, spanac (ianuarie – aprilie)
– castraveți (mai – iulie)
– fasole păstăi (august – octombrie)

Ex.2: **Anul I:**
– cartofi timpurii (martie – iunie)
– varză de toamnă (iulie – noiembrie)

Ex.3 **Anul I:**
– varză timpurie (15 martie – iunie)
– fasole de toamnă (iulie – octombrie)

Ex.4 **Anul I:**
– mazăre timpurie (15 februarie – iunie)
– varză de toamnă (iulie – noiembrie)

Ex.5 **Anul I:**
– cartofi timpurii (martie – iunie)
ardei gogoșar (iulie – octombrie)

Ex.6 **Anul I:**
– tomate timpurii (15 aprilie – august)
– conopidă de toamnă (iulie – noiembrie)

Ex.7 **Anul I:**
– conopidă, gulioare (15 martie – iunie)
– fasole, castraveți (iulie, octombrie)
– verdețuri (15 octombrie – decembrie)

Anul II:
– verdețuri (ianuarie – 15 aprilie)
– tomate timpurii (15 aprilie – august)
– conopidă, varză (august, noiembrie)

Ex.8 **Anul I:**
– ridichi de lună (martie – 15 mai)
– castraveți răsad (15 mai – august)
– salată, spanac (august, decembrie)

Ex.9 **Anul I:**
- ridichi de lună (15 martie – 15 mai)
– morcovi (15 martie – octombrie)

Ex.10 **Anul I:**
– fasole (15 aprilie – iunie)
– castraveți (15 aprilie – septembrie)
– verdețuri (octombrie – decembrie)

Anul II:
– verdețuri (ianuarie – 15 aprilie)
– tomate și vinete (15 aprilie – august)
– salată, gulii (15 aprilie – iunie)
– conopidă, varză (iulie – noiembrie)

Solul destinat culturilor legumicole trebuie să fie ușor, fertil, irigabil, bine însorit și ferit de curenți reci și de vânturi puternice.

(continuare în numărul următor)

Guvernul României

ORDONANȚA DE URGENȚĂ NR. 28

din 12 aprilie 2000

pentru modificarea şi completarea Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale

Publicat în Monitorul Oficial al României nr. 153 din 13 aprilie 2000

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României, Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. - Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, se modifică şi se completează astfel:

1. La articolul 11, alineatele (2) si (3) vor avea următorul cuprins:

"(2) Se pot organiza secții de votare şi în satele sau în grupurile de sate cu populație de până la 500 de locuitori, situate la o distanță mai mare de 3 km față de satul reşedință a comunei.

(3) Militarii în termen pot vota în localitatea de domiciliu, în limitele regulamentelor militare. Pentru militarii în termen se vor organiza şi secții de votare pe lângă unitățile militare, dacă au cel puțin 50 de alegători. Militarii în termen pot vota în unitățile militare indiferent de momentul încorporării."

2. La articolul 14, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

"(8) Militarii în termen cu drept de vot vor fi înscrişi în listele speciale întocmite de biroul electoral al secției de votare din localitatea de domiciliu sau în listele speciale întocmite pe unități militare şi semnate de comandanții acestora, în cazul celor care votează in secții de votare organizate pe lângă unități militare. Militarii în termen nu vot fi trecuți in copiile de pe listele electorale permanente ale localităților în care îşi au domiciliul, întocmite de primari."

3. La articolul 48, după alineatul (8) se introduc alineatele (9), (10) si (11) cu următorul cuprins:

"(9) Prin *listă completă de candidați* se înțelege lista care cuprinde un număr de candidați cel puțin egal cu numărul de mandate stabilite potrivit legii în circumscripția electorală respectivă.

(10) Pentru stabilirea numărului de ordine de pe buletinele de vot care cuprind liste de candidați şi/sau candidați independenți pentru consilieri județeni, preşedintele biroului electoral de circumscripție județeană procedează astfel:

a) în prima etapa efectuează tragerea la sorți între toate partidele, formațiunile politice, alianțele politice sau alianțele electorale care au depus liste complete cu candidați pentru consilieri județeni;

b) în etapa a doua efectuează tragerea la sorți între toate celelalte formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care au depus liste cu candidați pentru consilieri județeni.

(11) Pentru stabilirea numărului de ordine de pe buletinele de vot care cuprind candidați pentru primar, precum şi de pe buletinele de vot care cuprind liste de candidați şi/sau candidați independenți pentru consilieri locali, preşedintele biroului electoral de circumscripție comunală, orăşenească sau municipală procedează astfel:

a) în prima etapa efectuează tragerea la sorți numai între acele partide, formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care au depus candidatură pentru primar şi liste complete cu candidați pentru consilieri locali;

b) numerele de ordine desemnate potrivit prevederilor lit. a) sunt aceleaşi pentru fiecare dintre cele două categorii de buletine de vot;

c) în etapa a doua, în completarea numerelor de ordine de pe buletinul de vot care cuprinde candidați pentru primar se efectuează tragerea la sorți între celelalte partide, formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care au depus candidatura pentru primar;

d) în etapa a doua, în completarea numerelor de ordine de pe buletinul de vot care cuprinde lista de candidați şi/sau candidați independenți pentru consilieri locali se efectuează tragerea la sorți între celelalte partide, formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care au depus liste de candidați pentru consiliul local respectiv."

4. La articolul 65, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

"(2) Militarii in termen vor vota pentru consiliul local şi pentru primarul localității în care se află unitatea militară sau, după caz, pentru consiliul local, consiliul județean şi primarul din localitatea de domiciliu, în funcție de locul unde votează."

5. La articolul 72 alineatul (2), literele a) si b) vor avea următorul cuprins:

"a) numărul total al alegătorilor potrivit listelor electorale din circumscripția electorală, din care:

- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale permanente de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale suplimentare de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale speciale de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale separate de alegători;

c) numărul total al alegatorilor înscrişi in listele electorale din circumscripția electorală, care s-au prezentat la urne, din care:

- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală permanentă de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală suplimentară de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală specială de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală separată de alegători, care s-au prezentat la urne."

6. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

"Art. 76. - Alegerile pentru consilieri sunt valabile indiferent de numărul alegătorilor care au participat la vot."

7. Articolul 77 va avea următorul cuprins:

"Art. 77. - (1) Pentru repartizarea mandatelor de consilier biroul electoral de circumscripție va stabili:

a) un coeficient electoral, determinat prin împărțirea numărului total de voturi valabil exprimate pentru toate listele şi candidații independenți la numărul total al consilierilor din circumscripția electorală respectivă, stabilit potrivit legii;

(urmare in pagina 8)

(urmare din pagina 7)

b) o limită de 5% din numărul total al voturilor valabil exprimate în circumscripția electorală respectivă.

(2) Se consideră voturi neutilizate diferența dintre numărul de voturi valabil exprimate în favoarea fiecărei liste de candidați a partidelor, formațiunilor politice, alianțelor politice sau alianțelor electorale ori pentru fiecare candidat independent şi produsul dintre coeficientul electoral şi numărul de mandate alocate potrivit alin. (4).

(3) Pragul electoral este egal:

a) cu limita de 5%, în cazul în care coeficientul electoral este superior limitei de 5%, prevăzută la alin. (1) lit. b); sau

b) cu coeficientul electoral, dacă acesta este inferior limitei de 5%.

(4) Biroul electoral de circumscripție va repartiza fiecărui partid, fiecărei formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care a realizat pragul electoral, în limita numărului de candidați de pe listă, un număr de mandate egal cu partea întreagă a rezultatului împărțirii dintre numărul de voturi valabil exprimate pentru fiecare partid, formațiune politică, alianță politică sau alianță electorală şi coeficientul electoral; fiecărui candidat independent i se atribuie câte un mandat dacă numărul de voturi valabil exprimate în favoarea sa este cel puțin egal cu coeficientul electoral.

(5) Biroul electoral de circumscripție va repartiza fiecărui partid, fiecărei formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale care a realizat pragul electoral mandatele ramase după atribuirea prevăzută la alin. (4), potrivit listei care cuprinde ordinea descrescătoare a numărului de voturi neutilizate prevăzute la alin. (2), acordând acestora câte un mandat; operațiunea se repetă, în ordinea listei, pana la epuizarea mandatelor ramase nerepartizate.

(6) În situația în care nici un partid, formațiune politică, alianță politică sau alianță electorală ori candidat independent nu realizează pragul electoral se repartizează fiecăruia câte un mandat, în ordinea descrescătoare a numărului de voturi valabil exprimate în favoarea fiecăruia, pâna la epuizarea mandatelor stabilite potrivit legii.

(7) Pentru situațiile prevăzute la alin. (4) si (5), în cazul în care două sau mai multe partide, formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale au acelaşi număr de voturi ramase neutilizate înainte de atribuirea ultimului mandat rămas de repartizat, acesta va fi atribuit partidului, formațiunii politice, alianței politice sau alianței electorale care a obținut înainte de redistribuirea voturilor numărul cel mai mare de voturi valabil exprimate; dacă acestea au acelaşi număr de voturi valabil exprimate, atribuirea mandatului se va face prin tragere la sorti.

(8) Repartizarea mandatelor atribuite pentru fiecare listă de candidați depusă de partide, formațiuni politice, alianțe politice sau alianțe electorale se face în ordinea înscrierii candidaților pe lista.

(9) Candidații înscrişi în liste, care nu au fost aleşi, sunt declarați supleanți în listele respective. În caz de vacanță a mandatelor de consilieri aleşi pe liste de candidați, supleanții vor ocupa locurile devenite vacante în ordinea în care sunt înscrişi în liste, dacă până la data validării mandatului pentru ocuparea locului vacant partidele, formațiunile politice, alianțele politice sau alianțele electorale pe listele cărora au candidat supleanții confirmă în scris că aceştia fac parte din partidul politic, formațiunea politică, alianța politică sau alianța electorală respectiva. În caz de vacanță a mandatului unui consilier independent, locul devenit vacant va fi ocupat de supleantul de pe lista partidului, formațiunii politice, alianței politice sau alianței electorale care a obținut numărul cel mai mare de voturi valabil exprimate."

6. **Articolul 78 va avea următorul cuprins:** "Art. 78. - (1) Pentru funcția de primar centralizarea voturilor se face de biroul electoral de circumscripție.

(2) În cazul în care s-au prezentat la vot cel puțin jumătate plus unul din numărul alegătorilor înscrişi în listele electorale dintr-o circumscripție electorală şi unul dintre candidați a obținut majoritatea voturilor valabil exprimate, acesta este declarat primar.

(3) Dacă din totalul alegătorilor înscrişi în listele electorale dintr-o circumscripție electorală s-au prezentat la vot mai puțin de jumătate plus unul sau dacă s-au prezentat la vot mai mult de jumătate plus unul şi nici un candidat nu a obținut jumătate plus unul din numărul voturilor valabil exprimate, ceea ce se va consemna în procesul-verbal încheiat de biroul electoral de circumscripție, se va organiza turul al doilea de scrutin.

(4) Alegerile în turul al doilea de scrutin au loc la două săptămâni de la data alegerilor precedente, la alegeri participând numai primii 2 candidați în ordinea descrescătoare a numărului de voturi valabil exprimate în favoarea fiecăruia. În situația în care pe locul doi se situează candidați care au obținut un număr egal de voturi valabil exprimate în favoarea fiecăruia, aceştia vor participa în turul al doilea de scrutin alături de candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate în favoarea sa.

(5) Alegerile în turul al doilea de scrutin se consideră valabile indiferent de numărul alegătorilor care au participat la vot.

(6) În turul al doilea de scrutin este declarat primar candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi valabil exprimate."

7. **La articolul 81 alineatul (2), literele a) si b) vor avea următorul cuprins:**

"a) numărul total al alegătorilor potrivit listelor electorale din circumscripția electorală, din care:

- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale permanente de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale suplimentare de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale speciale de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale separate de alegători;

b) numărul total al alegătorilor înscrişi în listele electorale din circumscripția electorală, care s-au prezentat la urne, din care:

- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală permanentă de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală suplimentară de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală specială de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală separată de alegători, care s-au prezentat la urne."

8. **La articolul 81, alineatul (6) va avea următorul cuprins:**

"(6) La cererea membrilor birourilor electorale ale secțiilor de votare care au semnat procesul-verbal ori a reprezentanților partidelor, formațiunilor politice, alianțelor politice şi alianțelor electorale care au depus listele de candidați, precum şi a candidaților independenți li se eliberează, în mod obligatoriu, de către preşedintele sau vicepreşedintele biroului electoral o copie certificată de pe procesul-verbal respectiv. Cererea trebuie formulată înainte de întocmirea procesului-verbal."

(urmare în pagina 9)

(urmare din pagina 8)

6. La articolul 82 alineatul (2), literele a) si b) vor avea următorul cuprins:

"a) numărul total al alegătorilor potrivit listelor electorale din circumscripţia electorală, din care:
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale permanente de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale suplimentare de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale speciale de alegători;
- numărul total al alegătorilor potrivit listei electorale separate de alegători;

a) numărul total al alegătorilor înscrişi în listele electorale din circumscripţia electorală, care s-au prezentat la urne, din care:
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală permanentă de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală suplimentară de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală specială de alegători, care s-au prezentat la urne;
- numărul total al alegătorilor înscrişi în lista electorală separată de alegători, care s-au prezentat la urne."

7. La articolul 85, după litera o) se introduce litera p) cu următorul cuprins:

"p) refuzul preşedintelui sau al vicepreşedintelui biroului electoral de circumscripţie de a elibera o copie certificată de pe procesul-verbal prevăzut la art. 81 alin. (6)."

8. Articolul 86 va avea următorul cuprins:

"Art. 86. - Contravenţiile prevăzute la art. 85 lit. c). d) şi g) se sancţionează cu amendă de la 300.000 lei la 700.000 lei, cele prevăzute la lit. e), f), j), k), l), m), n), o) şi p), cu amenda de la 700.000 lei la 2.000.000 lei, iar cele prevăzute la lit. a), b), h) şi i), cu închisoare contravenţională de la o lună la 6 luni sau cu amendă de la 2.000.000 lei la 8.000.000 lei."

9. La articolul 87 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

"d) preşedintele biroului electoral, în cazul membrilor acestuia, precum şi preşedintele biroului electoral ierarhic superior, în cazul preşedinţilor birourilor electorale ierarhic inferioare şi pentru locţiitorii acestora, pentru faptele prevăzute la lit. o) şi p)."

10. La articolul 87, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

"(2) În cazul contravenţiilor prevăzute la art. 85 lit. c), d), e), f), g), j), k), l), m), n), o) şi p), o dată cu încheierea procesului-verbal agentul constatator va aplica şi amenda."

Art. II. - În aplicarea prezentei ordonanţe de urgenţă se vor elabora norme metodologice care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Art. III. - Legea nr. 70/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi cu cele aduse prin prezenta ordonanţă de urgenţă, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul funcţiei publice,
Vlad Roşca
Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu
Ministrul apărării naţionale,
Sorin Frunzăverde

Bucureşti, 12 aprilie 2000. Nr. 28.

PRINCIPII GENERALE
ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII LA ALEGERILE LOCALE

În fiecare organizaţie se va constitui un Comitet electoral format din 3-4 persoane.

Acest Comitet, împreună cu conducerea organizaţiei, va analiza şi stabili persoanele din comuna, oraşul, municipiul sau sectorul (pentru Bucureşti) din teritoriul respectiv, apte de a candida la funcţiile de primari sau de consilieri. După ce se va discuta şi obţine acceptul acestora, se va organiza campania electorală.

Candidaţii vor trebui să fie persoane demne, corecte şi să se bucure de stima şi încrederea concetăţenilor. Ei trebuie să fie membri ai partidului nostru. În nici un caz membri ai altor partide. În cazul în care se impune susţinerea candidaţilor altor partide, aceasta se poate face numai după consultarea Consiliului Politic al Partidului şi după încuviinţarea acestuia.

Fiecare candidat îşi va organiza un grup de susţinători.

Conducerea organizaţiei va trimite Consiliului Politic date şi informaţii despre cei care au acceptat să candideze pe listele Partidului PENTRU PATRIE.

Conducerea organizaţiei, Comitetul electoral, candidaţii şi Grupurile de susţinători vor întreprinde următoarele acţiuni:

- împărţirea teritoriului pe zone, fiecare asumându-şi responsabilitatea zonelor unde pot avea o mai mare influenţă;
- efectuarea de vizite în numele partidului, la gospodăriile (blocurile) alegătorilor;
- informarea acestora despre existenţa partidului nostru şi despre programul lui;
- prezentarea candidaţilor propuşi de partid şi funcţiile pentru care sunt propuşi. Se recomandă răspândirea de manifeste prin care să fie prezentaţi candidaţii, biografic şi sub aspect moral şi civic (scurt Curriculum Vitae);
- inventarierea problemelor administrative şi sociale cu care se confruntă electoratul din zona respectivă, doleanţele lor şi sugestii privind modul de rezolvare a acestora.

Membrii organizaţiei respective sunt obligaţi să susţină şi să participe la aceste acţiuni. Este Bătălia organizaţiei şi trebuie câştigată.

Conducerea organizaţiei va ţine permanent legătura cu Consiliul Politic pentru a-l informa cu privire la modul de desfăşurare a acţiunilor precum şi la rezultatele obţinute.

Partidul PENTRU PATRIE nu face promisiuni, dar se leagă, în faţa lui Dumnezeu şi a Neamului, să lupte cu toate forţele împotriva minciunii, hoţiilor şi corupţiei, racile care macină sufletul românesc şi care duc la pauperizarea naţiunii în folosul unei tagme de jefuitori.

EMINESCU DIXIT...

„Ştim prea bine, că nici Dumnezeu din cer, nici om de pe Pământ nu mai e în stare a opri repedea cădere pe povârnişul fatal pe care am apucat".

„...Răul principal este lipsa de responsabilitate a Guvernului..."

„Copii bătrâni şi plini de patimi, zicem noi.
Patimi rele şi urâcioase conduse de minţi nebunatece de copil, iată caracterele, care hotărăsc pentru moment soarta statului român."

„Dar a sosit momentul grav, în care unul care vorbeşte adevărul e mai ascultat decât o sută care mint.
A sosit momentul mare, în care apa se limpezeşte şi gunoaiele pe care le purta vijelia trecătoare, sunt aruncate la mal sau cad în fund; a sosit momentul, în care nulitatea, incapacitatea, corupţiunea şi venalitatea trebuiesc să reintre în întunericul din care au ieşit, să se coboare în uliţa de pe care s-au ridicat".

„Contra instinctelor de rapacitate a unei societăţi putrede şi corupte, contra Bizanţului modern cuvintele nu ajută nimic, ci numai biciul şi baioneta".

„Astfel s-ar putea spune, că întreaga luptă între taberele opuse, numite una liberală, care ajunge la comunism, alta conservatoare, care poate ajunge într-adevăr la osificarea statului, e pe de o parte lupta pentru drepturi, pe de alta lupta pentru datorii.

(Continuare în pagina 15)

HORIA SIMA

Îndreptar de viață pentru români

(urmare din nr. trecut)

5. LEGEA AJUTORULUI RECIPROC

Între legile lăsate de Căpitan pentru organizarea şi funcționarea cuibului este şi "Legea ajutorului reciproc", care are următorul conținut:

"Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa."

Este clar că fratele la care se referă Corneliu Codreanu nu se limitează la fratele de sânge, la familia noastră, ci are o accepțiune mult mai vastă, îmbrățişând pe toți indivizii din nația noastră. Fiecare Român, de oriunde ar fi el şi din orice familie, merită atenția şi ajutorul nostru, cu atât mai mult trebuie să vibrăm de caritate când neamul întreg suferă calamități istorice sau naturale. Atunci dragostea noastră trebuie să se reverse tumultuos, pentru că sunt milioane de ființe care sunt amenințate în propria lor identitate biologică şi națională.

Cum avem pilda de astăzi a suferințelor fără precedent în istorie, prin care trece neamul nostru. Situația este aşa de gravă încât numai prin efortul conştient al fiecărui român putem să depăşim starea disperată de astăzi. Frații noştri din țară nu trebuie să se izoleze unul de altul, ci să se îmbrățişeze între ei, împărțind puținul ce-l au. O bucată de pâine poate să salveze o viață de om. Lozinca lor trebuie să fie "Unul pentru toți şi toți pentru unul". O solidaritate generoasă trebuie să se extindă între toți locuitorii țării. Cine are ceva mai mult, să dea celui ce nu are nimic. Iar de peste hotare, caritatea să nu se rezume la pachete trimise rudeniilor apropiate, ci să sguduie indiferența țărilor bogate, pentru a trimite cât mai multe ajutoare în țară.

Iată adevăratul sens al "legii ajutorului reciproc", aplicat intemperiilor groaznice prin care trece poporul nostru. Dragostea extinsă asupra totalității naționale este mai mare, mai plăcută lui Dumnezeu, căci ea îmbrățişează destinul a milioane de ființe.

6. OBIECTIVUL NAȚIONAL

Atât în țară cât şi în exil sunt foarte mulți români dornici să întreprindă ceva pentru neam. Nu se poate nega patriotismul lor față de națiune. Dar când îşi îndreaptă privirile spre câmpul de bătaie, pentru a descoperi strategia şi tactica de urmat, atuncea se rătăcesc nereuşind să identifice obiectivul ce trebuie atins. În acest fel, asistăm la acest spectacol anarhic, de acțiuni întreprinse la întâmplare, care se pierd fără nici un folos pentru cauza națională. Tirul trăgătorilor, cum s-ar zice în termeni militari, nu e reglat, împrăştiindu-se în toate direcțiile, fără a se concentra asupra obiectivului principal. Se produce o risipă de muniție care are apoi efecte negative asupra destinului unui popor.

Obiectivul străduințelor individului trebuie bine precizat. Când ne angajăm în apărarea neamului, trebuie să stabilim dinainte țelul acțiunilor noastre, pentru a evita pierderi de timp, mijloace şi energie. Pentru a nu recolta decepții. Pentru a nu constata după bătălie că ofensiva noastră nu dă roade, că efortul nostru nu se soldează cu o îmbunătățire pe plan național.

În exil, ca şi în țară, apar tot felul de inițiative. Dar numai unele dintre ele aduc un aport pozitiv în viața neamului, scoțându-l din restriştea în care se găseşte. Şi acestea sunt inițiativele care au pronunțat caracter politic.

Individul aşadar, fiecare membru al națiunii noastre, când iese din izolare şi indiferență şi vrea să se înroleze în campania de mântuire a neamului, primul lucru ce trebuie să-l facă este să se orienteze clar pe câmpul de bătaie, pentru a descoperi țelul acțiunii lui. Existența individului este brăzdată de o serie de activități, cum poate constata fiecare. Dar o singură activitate îi asigură plenitudinea vieții spirituale, aceea ce se înalță pe linia ascendentă Individ – Neam – Dumnezeu. Din acel moment individul duce o existență plenară, căci a descoperit axa vieții lui. Acesta este obiectivul spre care trebuie să ne concentrăm eforturile noastre. Să nu ne gândim numai la viața noastră particulară, ci la viața superioară a Neamului. Abia atunci vom descoperi şi vocația politică a vieții noastre: interesul pentru neam, pentru a-l face să strălucească în istorie alături de celelalte popoare ale lumii, trebuie să fie țelul suprem al existenței noastre.

DE CE I-A FOST TĂIAT CAPUL *SUTAŞULUI LONGHIN?*

Flora **CRĂCEA**

Nu trebuie să fii Sherlock Holmes ca să ajungi la răspunsul acestei întrebări: Sutaşul Longhin era cel mai periculos martor al Învierii lui Hristos. El şi ostaşii lui au fost puşi de pază la răstignirea şi tot aşa la mormântul Domnului, ca nu cumva "să vină ucenicii Lui şi să spună că a înviat aşa cum a prezis, aducând astfel sminteală în popor". Ori, a doua zi după Înviere, sutaşul Longhin mărturisea în tot Ierusalimul marea minune la care a fost învrednicit să asiste – Îngerul care a prăvălit piatra, orbitoarea lumină ce a răbufnit din mormânt o dată cu Iisus cel înviat din morţi şi nepământeana slavă ce a cuprins văzduhul în acel ceas şi l-a umplut de cutremurare pe cel ce păzea mormântul. E de înţeles panica în care au intrat cărturarii iudei în frunte cu Caiafa, cei care au înscenat această răstignire şi ce măsuri a luat "turbarea iudaică", cum numea filosoful Gamaliel fanatismul iudeilor. Cel care adusese sminteală în poporul ales, în învăţătura Tora trebuia să moară. Rămâne un semn de întrebare cum a trecut acest fanatism peste legile în vigoare, căci sutaşul Longhin era supus roman. Cert este, ne povestesc faptele sfinţilor, că sutaşul Longhin a fost al doilea martir după sfântul diacon Ştefan. Capul tăiat a fost aruncat peste zidul cetăţii Ierusalim, afară.

E de neînţeles de ce se acordă aşa de puţină importanţă acestui martir întru Hristos, căci într-adevăr mărturisirea lui este cea mai convingătoare mărturie a Învierii, şi cine nu crede în Înviere nu crede în Hristos.

Că mărturisirea sutaşului Longhin face parte din Iconomia Proniei cereşti sunt o dovadă minunile pe care le-a săvârşit acest cap despărţit de corp. Tot din cărţile sfinţilor aflăm că o văduvă, care aflase că la Ierusalim este un tămăduitor de toate bolile, venea din Capernaum cu fiul ei bolnav în speranţa să-l vadă vindecat. Pe drum însă, nu departe de cetate, băiatul a murit. Oameni miloşi au ajutat-o pe biata femeie şi i-au făcut înmormântarea. Femeia, zdrobită de durere, nu s-a despărţit de mormântul fiului său nici ziua şi nici noaptea. Şi iată ce vis a avut, prăvălită pe mormânt: i s-a ivit un ostaş roman care ţinea pe braţul drept pe băiatul ei şi astfel i-a grăit: "Femeie nu mai plânge. Băiatul tău e fericit. Vino după glasul meu şi îmi îngroapă capul acolo unde îţi voi arăta". Cutremurată, femeia a făcut întocmai. Păcat că în cărţile sfinţilor nu se spune unde a fost înmormântat capul legionarului roman Longhin. Dar se menţionează că, în drum spre acel loc, mulţi bolnavi s-au tămăduit numai atingând capul tăiat, pe care văduva îl purta în braţe.

Biserica cinsteşte memoria sutaşului Longhin, care a murit mărturisind Învierea Domnului, fără frică de moarte, cuprins de slava celui mai mare eveniment al omenirii, al creştinătăţii.

Hristos a înviat! Adevărat a înviat, creştini! Bucuraţi-vă de ziua învierii Sale!

AQUAFORTE

♦ Dezbinările politice, promisiunile, corupţia, incapacitatea administrativă, incompetenţa profesională, interesul pentru „ciolan", destabilizează şi derutează electoratul până la scârbă şi absenteism.

♦ Naţiunile mari ignorează ideile celor mici şi nu admit să li se dea lecţii, de aceea, deseori, sunt urâte cu dispreţ pentru trufia şi egoismul lor acaparator până la silnicie imorală, inuman, crud şi animalic.

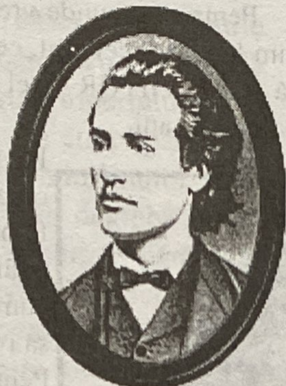
♦ Vor cuceri americanii lumea şi vor organiza un imperiu...economic?

♦ Există focuri care, deşi mocnesc în spuză, luminează mai tare decât cele ce ard cu văpaie.

SIMION GIURGECA

EMINESCU
după 120 de ani

De Sfintele Paşti...

Sfintele Paşti ne-au venit cu ploaie noaptea şi cu senin ziua, adecă tocmai cum le venea mai bine la-ndemână oamenilor. Ce-o fi socotit Dumnezeu sfântul, în neadâncita sa înțelepciune, după iarna grea şi seceta lungă, nu putem pătrunde cu mintea noastră; destul numai că nopțile mai cu seamă au căzut ploi binefăcătoare, atât de repede sorbite de pământul însetat, încât a doua zi şi celor ce aveau chef de sărbătoare şi bucurie de joc nu le părea rău, căci pământul era tot uscat.

Dacă razimul nostru ar fi industria, ne-ar păsa şi nu prea de vreme bună ori rea, căci țări îndepărtate ne-ar trimite grâul lor în schimbul mărfurilor noastre. Pentru noi însă – avizați, putem zice, aproape exclusiv la producțiunea agricolă –nourii cerului, vânturile şi peste tot schimbările din aerul atmosferic au o însemnătate cu mult mai mare decât pentru alte popoare. Dacă n-o ploua – ferească Dumnezeu – de unde hrănim breasla patrioților reversibili şi prăvăliile de principii? S-ar usca Pătârlăgenii şi Costineştii, spre paguba mare a patriotismului, pe când – dacă plouă – câtă schimbare! Grâul *leagă* floarea-n spic, iar patrioții *dezleagă* limbile spre a numi reacțiunea trădătoare şi înțeleasă cu străinii, iar reacțiunea, învechită în zilele rele, precum se ştie, priveşte zâmbind semănăturile şi ascultă zâmbind acuzările patrioților, zicându-şi cu gândul: *„A umplut Dumnezeu lumea cu ce-a putut, şi dac-ar creşte mintea pe toate cărările, ar paşte-o şi ... liberalii; dar aşa mai lasă-i să şi vorbească, că doar n-au intrat zilele-n sac şi s-o alege el într-un târziu grâul din neghină."*
(*Timpul*, 25 aprilie 1880)

DUMITRU CRISTEA
(1927 – 2000)

S-a născut în satul Negreşti, judeţul Constanţa. A urmat cursurile Liceului Industrial din Constanţa şi ale Institutului de Mine şi Metalurgie din Baia Mare. La 22 septembrie 1948 este arestat şi condamnat de Tribunalul Militar Cluj la şase ani pentru delictul de uneltire împotriva orânduirii sociale, într-un lot cu alţi 28 tineri legionari.

În cei şase ani de detenţie petrecuţi la Aiud, a memorat sute de poezii de Radu Gyr, Nichifor Crainic, Dumitru Oniga şi mulţi alţii. Este eliberat în 1954, bolnav de plămâni, şi aşterne pe hârtie, în trei caiete groase, poeziile învăţate în închisoare, precum şi pe cele personale, concepute în gând şi memorate. Descoperite de Securitate, ele au constituit unul din motivele de arestare în 1958 şi de condamnare la 25 ani muncă silnică.

Este trimis la Aiud şi eliberat în 1964.

După eliberare a fost mult timp bolnav şi a rezistat de-a lungul anilor datorită grijei deosebite pe care I-a purtat-o soţia lui, Tudora Cristea, condamnată şi ea, în procesul din 1958, la 10 ani închisoare pentru că a citit caietele cu poezii ale soţului şi nu l-a denunţat.

Când trăiesc, Iisuse...

Dumitru Cristea

Când trăiesc, Iisuse, sfintele-Ţi canoane,
Înţeleg durerea-Ţi şi Ţi-o simt puternic.
Din tăcerea-Ţi blândă, îmi brodez icoane
Şi-a-mplinirii jertfă o cinstesc cucernic.

Îţi aduc ofrande în căţui de tină
Şi-mi fac rugul pleoapei pâlpâiri de sfeşnic
Nimbul sfânt de slavă mi-l aleg lumină
Ca-n furtuni zălude, să mă-ngâne veşnic.

Din seninul feţei îmi tivesc năframă,
Să-mi strecoare-n geană freamăt de contururi,
Spinii dăruirii mi-i adun în ramă
Să-mi dea ton nădejdii, spre-ntărire pururi.

Cuiele visării mi le fac podoabe,
Lemnul pătimirii, crez de viaţă trainic,
Rana grea din coastă, far de zări neghioabe
Să-mi găsesc limanul, prin îndemnu-Ţi, crainic.

ATITUDINEA PROSPECTIVĂ

Cuvânt destul de utilizat azi deşi se pare că realitatea pe care o defineşte rămâne cam în ceață şi care, în latineşte, ar vrea să spună: "a privi înainte".

Dar ce înseamnă să privim înainte?

Cum ar trebui să o facem?

Cu ce ochi?

Şi de ce trebuie să privim înainte?

Azi, timpul acordat problemelor pe care va trebui să le rezolvăm mâine, este minim iar rezultatele devastatoare ale acestei comportări se pot vedea cu ochiul liber în rezultatele guvernării actuale: de pildă pe vremea când Convenția se află în aşteptare s-a semnalat nevoie recrutării şi pregătirii viitoarelor cadre destinate unei potențiale guvernări. Nimeni nu a răspuns la această propunere care este, evident, o chestiune legată de perspectivă!

Să ne imaginăm care ar fi fost agenda noastră politică azi dacă am fi consacrat, în ultimii trei ani, un număr de zile în fiecare lună, problemelor politice ce se vor pune în anul 2000, an electoral.

Lucrul esențial este utilizarea acelei facultăți majore a minții umane – IMAGINAȚIA: esențial este mai puține vorbe şi mai multe fapte. Prospectiva refuză distincția artificială între reflexiune şi acțiune: ea nu construieşte castele în Spania în timp ce Turnul Babel se prăbuşeşte.

A acționa – înseamnă a dirija – deci a transforma şi nu a gestiona. Iar transformarea implică o relație intimă între viziune şi voință – sau, altfel spus, cu vorbele lui Descartes – " maximum de inteligență, maximum de inimă şi maximum de percepție".

Ar avea şi o deviză – care nu ni se potriveşte în mod special: "CONTRA TUTUROR AŞTEPTĂRILOR: EX NIHILO !" Prospectiva caută ideile simple – "gândul de pe urmă al românului" – pe care-l va pune la căpătâiul acțiunii, la baza tuturor demersurilor, analizelor, acțiunilor şi politicii noastre. Ea îți cere să faci dovadă de pragmatism, de simplitate şi istețime, ea nu priveşte viitorul ca soluția unei serii de ecuații şi nici omul ca o maşină. Ea este arta prin care se inventează conturul viitorului, se face diferența dintre frontierele a ceea ce dorim şi a ce este posibil căutând drumul pentru a ajunge acolo.

Ea se întreabă unde vrem să mergem, unde vrem să ajungem.

Pentru a şti unde vrem să ajungem trebuie să ne referim la OM – cel real, cel care trăieşte într-o lume definită – şi la VIITOR – cel de mâine, de la anul, de peste 10 sau 50 de ani.

Iar pentru aceasta ar trebui – măcar o dată în viață – să ne întrebăm ce ar fi posibil să facem dacă toate constrângerile nu ar fi ceea ce sunt ci cum să depăşim aceste stringențe ca să realizăm tot ce este posibil.

Pentru că asta îşi propune prospectiva: să construiască în virtual.

Tehnicile prospectivei: variația unghiurilor, multiplicarea perspectivelor, declinarea chestiunilor, apropierea orizonturilor, răsturnarea perspectivelor. Şi de aceea ea este inter- şi multi-disciplinară. Ea ne invită să luăm la rost soluțiile propuse sau admise; să mergem mereu mai departe; să căutăm şi o altă soluție; să inventariem posibilul pentru a alege doritul; să ținem seama de om; să vedem dacă am ieşit din cărările bătătorite.

Iată, luate la întâmplare, două dintre problemele zilelor de mâine: prima: tensiunea dintre ceea ce ține de PIAȚĂ şi ce nu intră deloc – sau foarte puțin – în aceasta şi pe care vremurile tind să le silească să intre în pseudo-piețe; mediul înconjurător, activitățile benevole-sociale sau civice, bunurile colective şi publice, etc.

a doua: tensiunea dintre logica financiară şi tehnică – evident accentuate prin mondializare şi logica umană. (Vezi impactul prăbuşirii sistemului bancar în România şi reacția unor aşa-zişi financiari).

Sunt convins că fiecare suntem de acord că trebuie să schimbăm metoda dacă vrem să reinventăm viitorul.

Iar pentru asta toți trebuie să învățăm, cu curaj, arta prospectivei.

Doru MIHAIL

CONTRADICȚII SAU "CONTRADICȚII"?

(urmare din pagina 5)

Îmi iau îngăduința să ader la ideea că Marx NU are dreptate. Dacă nu determinismul economic, atunci care este "motorul" evoluției societății umane? "Spiritul!" vor exclama poate unii. De acord.

Dar acest "spirit" nu plutește în abstract, el este mereu personificat prin viziuni născute în mințile oamenilor. Pentru a nu mă întoarce cu exemplele prea mult în timp, să luăm cazul imperiului "Microsoft". A apărut acest concern așa cum apar fenomenele naturale, în virtutea determinismului unor legi implacabile? Sau este el mai degrabă rodul VIZIUNII lui Bill Gates dintr-un minuscul garaj, după care calculatorul trebuie să devină în orice gospodărie un accesoriu la fel de indispensabil ca și televizorul sau mașina de spălat? Nu este însă suficient să ai viziuni, ci trebuie să ai și tăria de a le duce la îndeplinire, prin mijloace de persuasiune adecvate. Oferind oamenilor noi și noi posibilități de a folosi calculatoarele personale, unele mai mult, altele mai puțin utile, s-a deschis o imensă piață a industriei de software. Consecința: apariția imperiului Microsoft, cel care a avut cel dintâi inițiativa în acest sector. Dar, să nu uitam: la început a fost VIZIUNEA! Argumentația se poate extrapola cu ușurință și la fenomenul "globalizării".

Ni se tot spune că ar fi o legitate, însă faptul că cineva a impus acest concept ca pe un țel al evoluției societății, la fel cum era și "societatea socialistă multilateral dezvoltată" de exemplu, folosind toate mijloacele propagandistice și de persuasiune pentru a-l face să apară a posteriori ca ceva legic și NECESAR, denotă contrariul.

Realitatea este că asistăm cu ochii noștri la aplicarea în practică a unei VIZIUNI, născută, probabil în "garajele" (mai mult sau mai puțin minuscule) ale asociațiilor "globale" de sorginte obscură. Iar pentru atingerea scopului dorit, contradicția ce apare prin prezentarea fenomenului pe baza unor argumente (ireale!) de sorginte marxist-utopică nu deranjează prea mult. Oamenii au doar nevoie de cineva care să le arate calea, de cineva care să le traseze un sens existențial, de un surogat care să le înlocuiască viziunea religioasă asupra istoriei, nu-i așa?

EMINESCU DIXIT...

(urmare din pagina 10)

Conservatorismul luptă pentru datorii. Pentru el împlinirea datoriilor către semenii săi, solidaritatea de bunăvoie sau impusă prin legi a cetățenilor unui stat, o organizare strictă, în care individul e numai mijloc pentru întreținerea și înflororea colectivității, cruțarea economică a tuturor claselor pe cari le privește ca organe vii ale societății, cu un cuvânt organizarea naturală, înțeleasă de toți, moștenită adesea prin tradiție, prin obiceiul pământului, recunoscută de toți fără legi scrise chiar, iată starea de lucruri la care aspiră conservatorismul extrem.

Între aceste două extreme e poate meșteșugul adevăratei politici. A împreuna exigențele existenței neapărate a statului cu exigențele libertății individuale, ce nu permite ca asociații de indivizi răpitori să facă din stat o unealtă a lor, și a nu lăsa pe de altă parte ca statul impersonal să lege cu totul mâinile individului..."

"Un guvern conservator, cu toate defectele inerente mai mult epocii decât persoanelor dominante, alege totdeauna grâul din neghină și dacă rămâne neghina pe ici pe colo e semn că grâul nu e îndestul".

(Mihai Eminescu, *Opera Politică*, vol.I)

Fratele nostru NICU NAUM a încetat din viață la 4 aprilie a.c. la ora 14,30. Îi vom păstra o amintire veșnică."O donație pentru Fundația *Buna Vestire* din țară este o floare pe mormântul celui pe care toți l-au iubit", se încheie verparul apărut în *Cuvântul Românesc* din Canada.
Dumnezeu să-l ierte!

NECESITATEA ÎMPOTRIVIRII

Octav IZBICEANU

Aşa numita perioadă de tranziţie, mult vehiculată de aproape toţi cei ce vor să justifice nerealizările din domenii de importanţă mai mare sau mai mică, are la bază o concepţie profund negativă asupra existenţei. Domeniul materialului primează asupra spiritualului, ajuns în situaţia de a nu mai fi dorit. Asistăm la o aplicare vulgarizatoare a sistemului evoluţionist de sorginte darwinistă, conceptele de selecţie naturală şi de luptă pentru existenţă fiind interpretate imperfect. Această pervertire axată asupra unui mod de gândire şi acţiune infinit mai complex este caracterizată de o rectificare materială a relaţiilor interumane, datele empiricului vulgarizat posedând absolută primordialitate în raport cu ideaticul mult hulit. Stagnarea, evidentă şi pentru cel mai ardent susţinător al "culturii materiale", are conotaţii generale pregnant negative şi statut de obiectivare asigurat prin deriva manifestată de majoritatea populaţiei. Situaţia de fapt eludează postulatele normalităţii, integrându-se în sfera patologicului autodistructiv şi neproductv, a inadecvării la normele evoluţiei plurivalente pozitive. Pornind de la premisa că omul este singurul căruia îi este permisă propensiunea spre zonele transcendentului, putem presupune la ce experienţe iniţiatico-metafizice ar fi supus un individ nepervertit de curentul gregar predominant. Inconştienţa majorităţii este flagrantă, dând la o parte cu seninătate singurul mod de evadare din absurdul cotidian. Salvarea de contingenţa şi facticitatea materialităţii lumii este cu putinţă de realizat prin apropierea de spiritul absolut, de Dumnezeu. Se impune cu necesitate o revoluţie spirituală purificatoare, axată pe revitalizarea imanenţelor speculative, dublată de atitudine praxiologică fermă cu scopul de a readuce la viaţă elementele valoroase care vreme îndelungată i-au fost ocultate sau pervertite neamului românesc.

Existenţa empirică constituie o treaptă, o perioadă ce trebuie să fie parcursă având în vedere considerente ce ţin de înţelepciune şi spirit. Orice rătăcire în acest veritabil labirint poate fi fatală, compromiţând atât şansele de exploatare benefică a spaţiului mundan cât şi, pe un plan superior, găsirea ideală a centrului. Nu ne putem mântui decât gândind şi acţionând în virtutea realizării rupturii la nivel ontologic, a maximalizării beneficelor latenţe spirituale ce nu aşteaptă decât un impuls pentru a-şi dovedi inexpugnabilitatea. Voinţa neclintită şi vocaţia absolutului trebuie să determine începutul perioadei de renaştere, uvertura de sorginte soteriologică fiind supravegheată şi îndrumată de Dumnezeu, atotputernic şi etern. Soluţia apodictică propusă, menită să-i sustragă de sub influenţa răului social-politic pe cei ce o urmează, este tratată de majoritatea oamenilor cu indiferenţă, supusă fiind de către cei mai ignoranţi unei critici batjocoritoare şi ignobile.

Aceştia fac parte din tagma celor ce nu intuiesc structurile eterne, limitându-se la o atitudine gnoseologică precară şi greşit orientată. Ruptura de datele ontologice pozitive cauzează grave incongruenţe spiritual-atitudinale, ducând la incompletitudini cu rol nociv şi influenţe adesea iremediabile asupra conştiinţelor inerte ce operează necritic.

Răul este imens şi se propagă profitând de lipsa cunoaşterii extinse asupra binomului fundamental om-Dumnezeu. Pentru a-i dovedi Răului lipsa de infailibilitate şi fondul negativ ascuns sub o formă aparent atrăgătoare, se impune o acţiune de mare amploare. Ea va viza restaurarea şi repunerea în poziţie primordială a spiritului a cărui forţă taumaturgică poate să realizeze saltul mult dorit.

EDITOR: Partidul PENTRU PATRIE

Redactor şef (725.36.10): **Sile IORDACHE**

Redactori: **Dan GHIŢĂ, Florin DOBRESCU**

Administraţia (610.46.71): Mişu DUMITRESCU

dan.ghita@home.ro

Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.

- *Opiniile exprimate în articole aparţin autorilor.*
- *Manuscrisele primite la redacţie nu se restituie.*

Corespondenţă: Partidul PENTRU PATRIE - C.P. 8-27, Buc

Tipărit la Tipografia ELISAVAROS; **Tel.: 223.84.60**

ISSN: 1224-5852